

READOME

9.02

READOME

9.02

SISÄLLYS

- 3 Pääkirjoitus
- 4 PJ:n käkinät
- 5 Ohjelmointia ja omakohtaisia kokemuksia legojen parissa
- 7 Kolmen vuoden "kurous"
- 9 Mitä silloin tapahtuikaan?
- 11 Gurulatiskauksen alkeet - peskää kuppinne olkaa hyvät!
- 12 Mitä tapahtui viime kesänä hyvälle ja halvalla ruoalle?
- 13 Edellisen puuhanurkan ratkaisu
- 14 Kerro, kerro kuvastin mikä ompele nimi sinipingviiniin
- 15 Emben puuhanurkka

Kukkis Välinen

Taitto

Markus Penttilä

Kuvat

Tuomas Puikkonen

Tommi Heinonen

Piirros

Laura Ojala

Julkaisija

TKO-äly ry

Painos

80 kpl

Painopaikka

Painosalama Oy, Turku

TOIMITUS

Päätoimittaja

Viivu Toikka

Avustava päätoimittaja

Sami Saada

Toimittajat

Emilia Ala-Harja

Sami Ketola

Janne Timonen

Helsingin yliopiston tietojenkäsittelytieteen
opiskelijoiden ainejärjestön lehti

www.tko-aly.fi

On siis kevät...

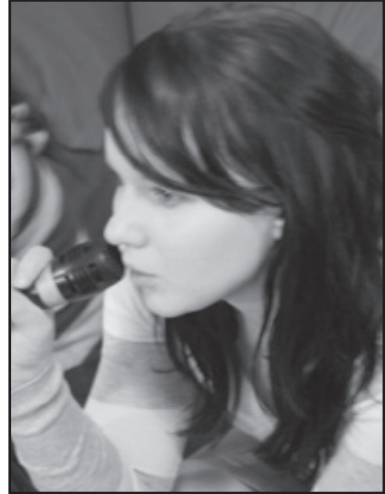
Viivu Toikka

Lumi sulaa harmaan asfaltin ja lakastuneen ruohon tieltä. Vesivanat tanssivat suojaatiellä ja aurinko kimmeltää lätäköissä. Jälleen kevät osoitti todeksi sen, mihin meidän oli vaikea uskoa.; kesä tulee ja yksi lukukausi on lähellä päättymistään.

Vappuna kukaan ei enää muista kuinka rankka se talvi todellisuudessa olikaan, kuinka monet kyynelöt sen aikana vuodatettiin ja kuinka paljon se kaikki sattuikaan sydämeen. Vappuna on jo unohdettu myös kaikki onnistuneet tentit ja opiskelijabileet – niin ja tietenkin ne aamut, jolloin tuntuu, että tuli otettua ”pari” liikaa.

Readme siirtyy kesätautille rennoilla mielin ja toivoo, että se pyyhkii Gurulan seiniltä ja lukijoiltaan pois talvikauden raskauden ja harmauden antaen jopa toivoa tulevaisuuden vaaleanpunaisista unelmista. On hyvä palata kuitenkin hetkeksi muistelemaan niitä TKO-älyn jäsenten mieliä lämmittäneitä muistoja, sillä Janne on kerännyt meille pirteän ja iloisen koelman talven temmellyksestä. Entä tiesitkö, mitä kaikkea legoilla saakaan aikaan, kun koodarille annetaan vapaat kädet? Tai sen, mikä ainejärjestömme lemmikkipingviinin nimeksi lopulta tulikaan?

Meille kaikille niin tuttu laitoksenjohtaja ”Haba” ei olekaan mikä tahansa mies, vaan kuulunut TKO-älyn perustajiin, valmistunut maisteriksi tietojenkäsittelytieteen laitokselta kol-

messa ja puolessa vuodessa! - niin ja vedättänyt 100-0 Suomen puolustusvoimia. Ottakaamme siis kaikki oppia hänestä! Mitä muuta hän on tehnyt-kään? Sen saat selville lukemalla tämän numeron.

Jotta kaikille lukijoille löytyisi jotakin lehdestämme, on Sami taikonut meille opettavaisen kolumnin, Empppi tehnyt kivaa pientä puuhasteltavaa ja Kukkis selvittänyt miksi ihmeessä Unicafe tarjoaa nykyisin niin kallista ja pahaa ruokaa?!

Jaksetaan ahertaa vielä muutama viikko ja sitten alkaa ansaittu vapaus ja kirjaus kohti kesälaitumia!

Keväisin terkuin koko toimituksemme puolesta,

Viivu

Markus Penttilä

PJ:n käkinät

Kevät on jo pitkällä, ja kesälomakin jo kuukauden päässä. TKO-älyn piirissä kevään suurimpina rientoina ovat vielä tulossa omat kevätsitsit, Helsinginkadun appro, vappu ja ekskursio AATU-tapahtumaan Turkuun. Huhtikuun alkuun kaavailut bileet Pohjanhovissa jouduttiin harmillisesti perumaan, sillä tilaa hallinnoiva Unicafe arpoi alkoholihintojensa kanssa, ja lopulta korotti oluen hinnan mielestämme liian korkeaksi. Meidän kannaltamme Pohjanhovin asettaminen ravintolakäyttöön oli siis HYYltä huono päätös.

Bileet vaihtuivat kertsihengailuksi uudessa tilassamme Domus Gaudiumissa, ja ne sujuivatkin oikein hyvin. Ilokseni olen huomannut, että ainakin TKO-älyn aktiivit viihtyvät uudessa tilassa, josta on joidenkin ennakkotilojen mukaisesti alkanut muotoutua osakuntamainen olohuone. Jonkinmoinen ero osakuntiin verrattuna toki on, että avaimia tilaan ei ole voitu antaa kelle tahansa halukkaille jäsenille, sillä tämä on etenkin muissa järjestöissä koettu liian riskialttiiksi sotkemisen ja rikkomisen kannalta. Toivoa sopii, että tätä politiikkaa voidaan vielä joskus muuttaa, mutta tällä hetkellä tiloissa hengailu vaatii siis, että joku hallituksesta tulee ovia avaamaan.

HYYn suunnalta sekoilu Domus Gaudiumin kanssa jatkuu yhä. Aikaisemmin luvattu nettiyhteys tiloihimme peruttiin, jonka jälkeen se luvattiin taas, mutta ei tätä kirjoittaessani edel-

leenkään toimi. Kerhotilamme valtavasti ulkoikkunoihin ei kuuleman mukaan saa laittaa verhoja, vaan ainoastaan sälekaihtimet, jotka on kustannettava itse. TKO-älyllä ei vielä ole tilaan mitään virallista vuokrasopimusta, eikä HYY ole antanut tilan käyttö sääntöjä. Uusimmat huhut kertovat, että talon kattosauna, jonka käyttäminen järjestön tarkoituksiin

on jo aiemmin ollut vaikeaa mm. henkilömäärärajoituksen vuoksi, aiotaan hinnoitella jatkossa käytännössä järjestöjen ulottumattomiin.

Kaiken negatiivisen vastapainoksi todettakoon, että HYY kiitteli toiminta-avustusta antaessaan tukiovetus-, teemailla- ja ruokavälitystoimintaamme sekä aktiivisuuttamme opintoasioissa. Hienoa, että toimintamme laatu on noteerattu. Suurin kiitos tästä kuuluu luonnollisesti näitä toimintoja erinomaisesti hoitaville aktiiveillemme.

Ohjelmointia ja omakohtaisia kokemuksia legojen parissa

Sami Saada

Erään gradun innoittamana ohjelmoinnin harjoitustyön vastuuhenkilönä tunnettu Tomi Pasanen innostui vetämään hanketta, jossa opiskelijat voisivat perinteisen harjoitustyön sijasta luoda jotain mielenkiintoista. Täten päätettiin tilata suuri määrä Lego-robotteja ja alkoi robottiohjelmoinnin harjoitustyön ensi askeleet.

Kuullessani uudesta harjoitustyöstä ja siitä, että siinä tehdään ohjelma Lego-roboteille, niin sisäinen pikkupoikani heräsi henkiin. Lapsena rakentelin paljon Lego-palikoilla ja kuullessani MindStorm-sarjasta ilon kyynel tipahti silmästäni. Tosin pian se muuttui itkuksi, sillä suurehkon hintalapun takia, tiesin minun jäävän ilman omia MindStorm-legoja. Kiitos robottiohjelmoinnin harjoitustyön pitkäaikainen haaveeni toteutui.

Robottiohjelmoinnin harjoitustyön olisi tarkoitus saada opiskelijat luoviksi. Tärkeintä olisi tehdä sitä, mitä itse haluaa eikä jotain tylsää määrättyä tehtävää. Näin ollen opiskelijat voivat rauhassa to-

teuttaa itseään Lego-palikoiden tuomien rajojen sisällä. Mitään Skynetiä tuskin saadaan aikaan, mutta muutamia mielenkiintoisia toteutuksia on jo tullut vastaan.

Dokumentaatio on pakollinen osa kurssia, sillä siten voidaan kartoittaa kurssin laajuutta ja soveltuvuutta osaksi ohjelmoinnin harjoitustyötä. Ainakin minua olisi kiinnostanut tehdä robotille ohjelma silloisen hahmogeneraattorin sijasta. Minusta on mukava olla mukana tässä kokeilussa ja toivon sen onnistuvan halutulla tavalla, jotta jatkossakin Lego-roboteille olisi käyttöä.

Kuva: Jonathan Clark

Opiskelijoidenkäytössä on Legon uusi NXT-keskusyksikkö, johon saa kiinni kolme mootoria ja neljä sensoria. Laitteessa on USB-liitäntä ja sisäänrakennettu Bluetooth. Bluetooth mahdollistaa robottien keskinäisen kommunikoinnin, mikä luo uusia kehittymismahdollisuuksia. NXT:lle on tehty useita erilaisia firmwareja eri kielille. Oletuksena on Legon vedä-ja-pudota-ohjelmointiin perustuva ohjelmisto, mutta sen voi korvata mm. Javaa käytettävällä ohjelmistolla.

Lego-robotti tuo erilaisia haasteita, joita voi tutkia omassa ohjelmassa. Robotin voi luoda tekemään yhtä tehtävää tai useammasta tehtävästä koostuvaa kokonaisuutta. Erilaisia ongelmia on esimerkiksi rinnakkaisuuden tuomat tapaukset. Mitä teen, jos ultraäänisensori havaitsee jonkun lähestyvän? Erilaiset ohjelmalliset ongelmat ovat tietojenkäsittelytieteilijälle mieleisiä. Mutta ohjelmalliset ongelmat eivät ole ainoita vastaan tulevia ongelmia, sillä laitteisto tuo omat haasteensa.

Opiskelijat ovat huomanneet laitteistossa erilaisia häiriökäyttäytymisiä. Ultraäänisensori voi tilapäisesti näyttää maksimietäisyyttä oikean etäisyyden sijasta ja tällaiseen pitäisi varautua, jotta oma ohjelma toimisi järkevästi. Laitteistoläheinen ohjelmointi on erittäin vähäistä tai ainakin erilaista, kun nyt ei ole kyseessä esimerkiksi muistinhallinnasta. Tällainen käyttäytyminen luo hyvän testialustan muun muassa tilastollisille menetelmille, joten laaja-alaisuudesta on hyötyä ja mikä parasta, sitä pääsee itse kokei-

lemaan käyttännössä.

K e v ä ä n
a i k a n a
Exactumis-
sa voi vilistä
erilaisia Lego-
robotteja,
joten älkää
ihmiset pelästykö
niitä vaan
m e n k ä ä
rohkeasti
keskustelemaan
koke-
muksista.
Yleisellä ta-
solla uskon
kaikenlaisen
palautteen
olevan
hyväksi.

Kuva: Gabriel M. Schuyler (CC) (i) (D)

Kolmen vuoden "kirous"

Viivu Toikka

Meidän kaikkien tuntemalle Haballe eli Hannu Toivoselle kolme vuotta on tuttu termi.

Kun laitoksemme johtaja Hannu Toivonen oli teini-ikäinen, hänen kouluunsa tuli ensimmäinen tietokone ja matematiikan tunneilla opeteltiin ohjelmoimaan BASICilla. Hän innostui siitä niin paljon, että lainasi opettajaisänsä avaimia

päästäkseen iltaisin ja viikonloppuisin koululle ohjelmoimaan.

-Minua viehätti se, että pystyi hallitsemaan tietokonetta. Ja oli hienoa oppia kertomaan komentoja tietokoneelle, Toivonen kuvailee tuntemukseensa yli kaksikymmentä vuotta sitten.

Lukiassa hänen tulevaisuuden suunnitelmansa alkoivat olla jo selvillä. Ainoita vaihtoehtoja olivat kaupakorkeakoulu tai matemaattis-luon-

nontieteellinen tiedekunta.

Lopulta Toivonen haki lukemaan ainoastaan tietojenkäsittelytiedettä. Paperivalinnassa valituksi tullut Toivonen lykkäsi opintojensa alkua vuodella ja lähti armeijaan. RUK:ssa hän sai kaverinsa kanssa idean kuinka kosta Suomen puolustusvoimille armeijaajasta.

-Päätimme hakea maanpuolustuskorkeaan. Jos meidät valittaisiin, lähettäisimme kieltäytymiskirjeen. Lopulta postitin kirjeen, jossa kerroin etten tulisi ottamaan paikkaa vastaan, Toivonen virnistää.

Matemaattis-luonnon-tieteellinen tiedekunta oli juuri muuttanut Töölöstä Vallilaan, kun hän aloitti opintonsa TKO-älyn perustamisvuonna.

-Kuuluin itsekin perusta-

jajäseniin, vaikka en aktiivi ollutkaan. Olin ensimmäisessä hallituksessakin. Uskoisin sen olleen innokkaan tuutorini ansiota, joka vei melkein koko fuksiryhmämme perustamiskokoukseen ja ehdotti meitä virkoihin.

Vaikka TKO-älyn toiminta ei Toivosta opintojen ohella kiinnostanutkaan, on hänellä mukavia muistoja lukuisista saunailloista Idalta, HYY:n alasaunalta ja Dommalta.

-Meillä oli pitkään porukka, jonka kanssa saunottiin. Lähes kaikki meistä valmistuivat. Opiskelukavereiden kanssa vietetyt illat tuovat hyvää vastapainoa opiskeluun, hän muistuttaa myös nykyajan opiskelijoita.

Ja Toivonen varmasti tietää mistä puhuu, sillä hän valmistui maisteriksi kolmessa ja puolessa vuodessa töiden ohella.

-Toisena opiskeluvuonna menin töihin. Opintojeni etenemistä helpotti se, että pystyin tekemään graduani töissä. Istuin perus- ja aineopintojen luennot, sen sijaan syventävistä kursseista tentin paljon. Halusin tietää koko ajan lisää.

Tietojenkäsittelytieteen opinnot eivät tuottaneet Toivoselle koskaan ongelmia, mutta sivuaineena luettu matematiikka ei häntä juuri kiinnostanut. Yleensä hän taktikoi ja suoritti kolmesta välikokeesta kaksi ensim-

mäistä niin hyvin pistein, että kurssin saattoi jättää sen jälkeen kesken.

-Niillä arvosanoilla ei minulla ollut väliä, hän paljastaa.

Valmistuttuaan Toivonen siirtyi kokonaan työelämään ja työskenteli Nokian tutkimuskeskuksessa, kunnes

Sampsu Lappalainen ja Hannu Toivonen TKO-älyn vuosijuhlassa

kaksi vuotta valmistumisensa jälkeen aloitti jatko-opinnot. Vasta tällöin Toivonen päätyi yliopiston palkkalistoille, sillä se ei ollut käynyt edes hänen mielessään.

-Sain väitökseni tehtyä vuonna 1996, jonka jälkeen työskentelin Rolf Nevanlinna -instituutissa. Vuonna 1999 palasin kolmeksi vuodeksi Nokian tutkimuskeskukseen. Aloitin professorina laitoksella vuonna 2002.

Toivonen ei omien sanojensa mukaan ole ollut elämässään kolme vuotta pidempää aikaa samassa virassa. Hän astui laitoksen johtajaksi vuonna 2007. Johtajan pestiä on siis takana jo jonkin aikaa. Se, jatkaako hän tehtävässään yli kolme vuotta, jää nähtäväksi...

Janne Timonen

Mitä silloin tapahtuikaan?

1. Sauna 13.3.

Revenneestä univormusta huolimatta kenraali **Harmaajärvi** haluaa juuri SINUT joukkoihinsa. Tämän lisäksi myös Idan saunaan sekä uima-altaaseen rähinöitsemään.

2. Laskiainen

Pirteä haalarikansa ilakoi laskiaisena. Kuvaan saatiin nämä kaksi mäen sankaria vaikka laskusta tuskin voidaan puhua ainakaan humalan kohdalla:

Miko2: ”Olimme laskiaisena Ullanlinnanmäellä ja viina maistui. Itsehän juon juuri kultalonkeroa ja **Kiiralalla** näkyisi olevan minttuviinalla terästettyä kaaka-

ota kupissa. Otin Kiiralan isälliseen syleilyyn.”

3. Sauna 13.3.

Viivu
ja
Mozzie

Saunominen alkaa väsyttää paatuneimpiakin tietojenkäsittelijöitä ja pikkuisen huppelissa päädytään aina halailemaan. Ei se elämä aina olekaan niin ikävää!

4. Kertsiklusterihengailut 3.4.

JEEB

”Meno oli verrattain hyvää ja **Mozzien** käsillään rakastelema ruoka maittoi. Ja matemaatikkojen kanssa on aina hauska yrittää ottaa kontaktia kun lähellä on **Nyman^x**.”

5. Sauna 13.3.

Kaikki aika ei saunallakaan kulu pelkästään saunassa, vaan oleskelutiloissa ollaan yhtälailia juhlamielellä.

Religiosa: ”särkee vitusti päätä. Anna auttaa. Ihan kivat bileet.”

samitheberber: ”Ihan mukavaa. Alas oli vilpoisa”
(toim. huom. Allas oli JÄÄTÄVÄ)

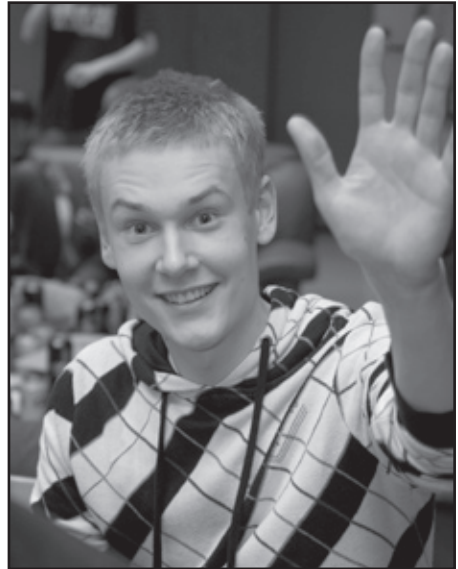

Religiosa, Lasril ja samitheberber

6. Kertsiklusterihengailut 3.4.

Kertsihengailuissa oli kaikesta päätellen menoa ja meininkiä.

”Hei oon **Tube**, TKO-älyn ympäristövastaava, ja toisinaan otan pari liikaa.”

Tube

Gurulatiskauksen alkeet – peskää kuppinne olkaa hyvät!

Sami.K

Gurulassa on oikein mukavaa kun voi juoda omasta mielikupistaan päiväkahvinsa ja tarvittaessa on aivan sallittua lainata myös muiden kuppeja ellei oma satu olemaan paikalla. Muutamat ystävälliset sielut ovat tuoneet paikalle saataville jopa myös haarukoita, veitsiä, lusikoita ja syömäpuikkoja. Näitä voi, ja on myös suotavaa, sitten käyttää muun kuin nestemäisen ravinnon nauttimiseen. Jopa yliopiston tasolla tämä opiskelijatilamme yhteisöllisyys on harvinaislaatuista ja mainostamisen arvoista.

Lähiaikoina on kuitenkin tuntunut siltä, että osalle Gurulan ekosysteemin asukeista on tiskaaminen muuttunut perin haastavaksi toiminnaksi. En kuitenkaan usko, että valtava jännetuppitulehdus ja reumatismisyndrooma on Exactumin yli pyyhkäissyt, vaan kyse on yksinkertaisesti ihmisten laiskuudesta. Likaisia kuppeja ja lusikoita on jatkuvasti tiskipöydät täynnä ja gurulavastaavat kiroilevat, kun täytyy aikuisten ihmisten jälkiä siivota. Asioiden ei tulisi olla näin.

Viimeinen tikki minulle henkilökohtaisesti oli kyllä kun joku oli JUMALAUTA KÄYTTÄNYT MINUN MUKIANI ja jättänyt sen puolilleen MAITOKAHVIA! Tavallisen kahvin olisin vielä sietänyt, mutta kun juo tuollaista pilattua kahvia ja vielä jättää sen syöpymään mukini herkkään makutasapainoon niin ei kyllä kym-

meneen laskemiset ja hengitysharjoitukset auta. On kuule aika vakavaa tällainen.

Gurula ei ole mikään pöytäkahvivilaisuus, jossa isännät (gurulavastaavat) siivoavat vieraiden sikailujen jäljet kaikessa hiljaisuudessa muiden lähdettyä. On jokaisen ihan oma asia hoitaa ne tiskit pois. Kaikilla on kuitenkin ihan omat pikku kätöset, jotka kykenevät tiskaamaan käytetyt astiat ongelmitta. Tiskaustaitojen puutteeseen oman äidin yliaktiivisuuden vuoksi on myös kätevä lääke eli opettelu ja olen aivan varma että Gurulassa on aina paikalla monta ystävällistä sielua opastamassa alkuun tiskausopin tiellä. Koska suurin osa Gurulan kävijöistä kuitenkin tiskaa astiansa esimerkiksi, on varsin ikävää että pieni ryhmä ihmisiä ei yhteisiä sääntöjä noudata.

Mitä tapahtui viime kesänä hyvälle ja halvalla ruoalle?

Kukkis Välinen

Arja Kosonen lupaa, että muutoksia Unicafen ja Lyyran käytäntöihin on tulossa.

Kuulin eräältäkin kumpulakarkurilta, että jossakin (Kauppiksessä tai Haaga-Heliassa) ruoka on Unicafeta halvempaa, sitä saa lappaa lautaselle niin paljon kuin haluaa ja silti salaatin päälle riittää kolmenlaisia siemeniä. Koin välittömän nurinayhteyden kyseiseen henkilöön, kun katsoin omaa tarjotintani.

Monien Exactumin opiskelijoiden mielestä ruoan hinta-laatu-suhde alkaa olla ihan oikea ongelma. Hinnat nousivat viime kesänä ja samaan aikaan oli huomattavissa ruoan laadun heikentyminen. Ajoittain Gurulassa törmääkin mielenosoituksellisesti nuudelia lurpsutteleviin tai mikro-pitsaa lämmittäviin opiskelijoihin.

Exactumin Unicafessa on yleensä tarjolla kolmea erilaista ruokalajia. Maukas vaihtoehto (hinnaltaan 4,20€, Lyyralla 4€) kuitenkin ylittää monen psykologisen maksukipukynnyksen. Kaksi ruokalajia ja 2,50€ vielä menettelee ainakin allergiattomalle sekasyöjälle. Onhan Chemicumkin tietysti lähellä,

jos uskaltautuu kävelylle raittiiseen ulkoilmaan.

Unicafen toimitusjohtaja Arja Kososen mukaan hintojen nousuun on syynä syksystä 2007 alkanut raaka-

aineiden ja työvoimakustannusten nousu. Hinnan korotuksella voitiin turvata, että opiskelija-ateria täyttää yleiset terveydelliset ja ravitsemukselliset vaatimukset. Unicafe kilpailuttaa tavarantoimittajansa 1-2 vuoden välein ja toimittajat valitaan muun muassa tuotteiden saatavuuden, hinnan, käytettyjen raaka-aineiden, tuotteiden ja pakkausten ympäristöseikkojen ja kierrätettävyyden mukaan.

"Härkäpapua odotellessa."
-Ituhippi-Maissi

"Unicafen ruoka on p&α%#α, mutta kyllä sitä syö kun se on niin halpaa"
-Isomahainen Petri

Kasvissyöjät?

Unicafe-lounaan on tarkoitus kattaa 1/3 päivän energian tarpeesta. Tarkkasilmäiset(*) kasvissyöjät ovat kuitenkin huomanneet, että Unicafe-lounailla ei elä niiden sisältämän vähäisen proteiinimäärän vuoksi. Tätä myös Unicafe pahoittelee, mutta asialle ei juuri mahda mitään

(*) Jotta pysyisit tarkkasilmäisenä, muista välillä katsoa näytön sijasta ikkunasta ulos ja syödä porkkanaa 8).

hinnoittelun raameissa. Syyttävän sormen voi osoittaa siis kohti Kelaa ja opetusministeriötä, sillä korkeakouluruokailun hinnan määrätymisessä ei oteta huomioon erikoisruokavalion omaavia lounastajia, vaan mennään sekasyöjien ehdoilla.

"Oikein maukasta. Juuri kävin tänään siellä syömässä."
-Mystinen Mies

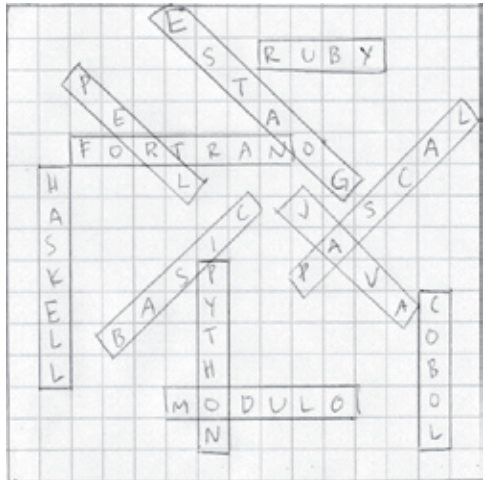
käyttäjät haluavat. Kolmenlaisia siemeniä saa nähtävästi kuitenkin jatkossakin hakea sieltä liituroitaihmiesten ruokalasta.

Lähteet: Exactumissa satunnaisesti bongatut kanssaopiskelijat sekä Unicafen Arja Kososen sähköpostihaastattelu.

Kassajärjestelmä?

Lyyran rahalataus siirtyi vuodenvaihteessa kokonaan verkkoon. Tämä on näkynyt kassajonossa käteis- ja korttimaksujen selvänä lisääntymisenä. Lisäksi jäljellä olevan saldon määrä kortilla on hankala selvittää: saldon kysyminen kassahenkilöltä aiheuttaa päässä laskukokeen ja netistä saldoa ei tahdo milloinkaan muistaa tarkistaa. Kehitys kehittyä ja Unicafen kassajärjestelmiin on Kososen mukaan tulossa muutos. Kassoilla on tämän jälkeen mahdollista jälleen ladata rahaa Lyyralle, sekä saada käyttömukavasti Lyyra-tilin saldo tietoon. Jei!

Viime lehdessä puuhanurkan ratkaisu:

Eläköön kehitys ja käyttäjälähtöisyys!

Lyyra ja Unicafe näyttävät kehittyvän jollakin tasolla siihen suuntaan, mihin

"Kyllä-hän sitä syö, välillä syön muualla"
-nimimerkki "Mitäs sitten syödään?"

Viiyu Toikka
Janne Timonen

**Kerro, kerro kuvastin mikä ompi
nimi sinipingviinin**

Varmasti useimmat käpistelijät ovat kuulleet, mitä TKO-äly sai tietojenkäsittelytieteen laitokselta syntymäpäivälahjaksi. Tämä mitä söpöin otus on "adoptoitu" sinipingviini Australiasta nimeltä: ...niin. Vaikka veijaria ei täällä pohjoisessa päästäkään näkemään, täytyyhän uudelle holhokille keksiä nimi. Helmikuusta maaliskuun loppuun kerättiin ehdotuksia, joista hallituksen raati viisaudessaan valitsi jatkoon pääsevät. Aprillipäivänä 1.4.2009 yhdeksästätoista nimiehdokkaasta jäi karsinnan jälkeen jäljelle viisi: Väisänen, TIX, Tilpe!, Guru ja Teppo.

Käpistelijäin keskuudessa hupia aiheuttavista nimistä pingviinille sopivimmaksi valittiin keskiviikkona 8.4.2009 **TIX**, jota oli ehdottanut Sampsu Lappalainen. TKO-älyn kai-

kille jäsenille avoinna olleessa tiukassa äänestyksessä kaikista 42 annetusta äänestä TIX ja Väisänen saivat kumpainenkin 10 ääntä ja tulos ratkaistiin lopuksi arpomalla. Nimen valintaa kommentoitiin muun muassa seuraavasti:

-Diggasin siitä enemmän kuin Väisäsestä, tuumii **Jesse Lankila** aka Kheldysh.

Hannu Harmaajärvi, tuttavallisemmin Aivolima, jatkaa:

-Joo ei se Väisänen eikä n toimi mun mielestä mutta TIX on vähän...

-Ei se kovin ihmeellinen oo, Kheldysh jatkaa.

M u t t a
ei se nimi pingviiniä pahenna, onnea TIX!

TIX on siis australialainen sinipingviini, jonka adoptio päättyy vuoden 2009 lopussa. TKO-älyn hallitus aikoo suurella todennäköisyydellä jatkaa adoptiota sen jälkeenkin. TIXin kuvaa voi ihailla myös TKO-älyn Internet-sivuilla ja Gurulan seinällä.

Tiesitkö tämän sinipingviineistä?

- Sinipingviini on maailman pienin pingviinilaji, jonka korkeus on vain 40 cm ja paino 1 kilogramma.
- Sen ruokavalioon kuuluvat erilaiset kalat, kuten sardiinit, sardellit, kilohailit, kalmarit ja muut pienet merieläimet
- Keskiverto sinipingviini elää noin 6,5 vuotta, mutta jotkut yksilöt saattavat olla iältään 20-vuotiaita.
- Sinipingviinit elävät laumoissa ja vaeltavat öiseen aikaan merestä pesilleen – lukuisat turistit tuntevat tämän ilmiön nimellä pingviini-paraati.

Emben puuhanurkka <3

Yhdistä pisteet numerojärjestyksessä, ja selvitä kuka luennoitsija kuvassa on!

Onko sinulla ongelmia? Onko mieltäsi jäänyt kaihertamaan jokin asia? Ei hätää, Readme pelastaa sinut!

Syksyllä alkaa lehdessä Mozzie & Bunny -palsta, jonne toivomme kysymyksiä kaikesta maan ja taivaan välillä. Iki-ihana ja kaikkien rakastama Jussi Timonen, tutummin Mozzie, vastaa opiskelijoidemme kinkkisiin kysymyksiin seksistä, rakkaudesta, koodaamisesta, opiskelusta, bilettämisestä ja ihan mistä ikinä haluattekaan tietäjämme sinulle kertovan. Tiedämme kaikki Mozzien sanan olevan laki, ja ei ole kysymystä, johon hän ei osaisi vastata. Aivot vain raksuttamaan, ja laittakaa kysymyksiä tulemaan osoitteeseen lehti@tko-aly.fi.